

REVOLUSJONENS RØST

Leiravis for SUF's sommerleir
Tromøya 4.-11. august 1968

NR. 3 ONSDAG 7/8

PRIS kr. 0,25

INNHOOLD:

LEDER.....	side 3
ERFARINGENE FRA SANDNESSJØEN.....	side 4
SITUASJONEN I DANMARK.....	side 5
MAO TSE-TUNGS TENKNING.....	side 8
KRITIKK AV ARTIKKELEN: "VENSTRESOSIALISMEN OG DET TREDJE STANDPUNKT".....	side 10
OM MASSELINJA.....	side 12
DET ANTI-IMPERIALISTISKE ARBEIDET.....	side 15
REDAKSJONELT.....	side 16
RUDOLF NILSEN: ARBEIDER TIL ARBEIDER.....	side 18

1919-1920

1921-1922

1923-1924

1925-1926

1927-1928

1929-1930

1931-1932

1933-1934

1935-1936

1937-1938

1939-1940

1941-1942

1943-1944

1945-1946

1947-1948

1949-1950

1951-1952

1953-1954

1955-1956

1957-1958

1959-1960

1961-1962

1963-1964

1965-1966

1967-1968

1969-1970

1971-1972

1973-1974

1975-1976

1977-1978

1979-1980

1981-1982

1983-1984

1985-1986

1987-1988

1989-1990

1991-1992

1993-1994

1995-1996

1997-1998

1999-2000

2001-2002

LEDER:

Vi har hatt to tilfeller av kontrarevolusjonær provokasjon her på leiren hittil, begge skjedde igår. Hendingsforløpet er så kjent at vi ikke gidder å repetere det. Vi ser ikke disse provokasjonene i seg sjøl som særlig vesentlige. Det vesentlige, slik vi ser det, er å se hvilke lærdommer vi kan trekke av disse episodene.

Det må nå være fullstendig klart at reaksjonen allerede nå har begynt å se på SUF som en farlig organisasjon, at den er interessert i å drive provokasjoner og beinhard hets mot oss. I ei slik situasjon må vi åpne øynene og begynne å se! Vi må ikke gå rundt med noen illusjoner om at vi får drive arbeidet vårt i fred og ro for borgerskapet helt til vi er blitt sterke nok til å gjøre revolusjon. Det har i debattene hittil virka som om en del kamerater innbiller seg noe sånt, nemlig gjennom å gå imot den leninistiske linja om et kaderparti av yrkesrevolusjonære med den begrunnelse at det er mange, mange år til det oppstår en revolusjonær situasjon i Norge. Med reaksjonæres og monopolkapitalens angrep på oss starter ikke først når den revolusjonære situasjonen er inne. Vi har jo sett at provokasjonene begynner i dag.

Derfor er det ikke tidsnok å bygge opp et kaderparti når vi står oppe i den revolusjonære situasjonen. Vi må bygge det opp i dag. Bare et parti som er hardt og enhetlig og står på grunnlaget til marxismen-leninismen, Mao Tse-Tungs tenkning kan klare å gå styrket gjennom den serien med provokasjoner som reaksjonen vil rette mot oss. Hvis SUF skal fortsette. Hvis SUF skal fortsette som en organisasjon med et såpass lavt skoleringsnivå som vi har i dag, og skal fortsette med en såpass dårlig disiplin som vi har i dag vil vi aldri bli i stand til å være arbeiderklassens fortropp. Reaksjonære provokasjoner vil skremme vannet av de uskolerte, og dårlig disiplin vil gjøre oss til en gjeng handlingsudyktige fraseradikalere. Det ville føre til at SUF, som nå er inne på ei riktig linje, degenererte til en udugelig sekt som den norske arbeiderklasse uten videre ville henvise til historias skraphaug. La oss derfor kamerater lære av provokasjonene i går.

La oss lære å forbedre våre studier i marxismen-leninismen, Mao Tse-Tungs tenkning og styrke vår disiplin.

Kinas kommunistiske parti er kjernen i ledelsen for hele det kinesiske folk. Uten denne kjernekraft kan sosialismens sak ikke seire. Mao Tse-Tung

Sandnessjøen SUF ble starta i januar i år. Vi var da fem skole-elever som utgjorde laget. Vi greide på kort tid å komme i gang med en skolerings og aktiviseringsprosess. Vi lagde noen studiesirkler selv, og fikk noen fra sentralstyret. De få sosialistene vi visste om på stedets bedrift, " Sandnessjøen Slip og Mekaniske Verksted," fikk med seg en del potensielle medlemmer til møtene våre, og de deltok i studiesirklene våre. Vi kjørte opp studiesirkler som "Faglig politikk," "Demokrati på arbeidsplassen" o.l. som vi visste at arbeiderne hadde interesse for. Studiesirklene våre ble virkelig godt mottatt, og politiske diskusjoner ble mer og mer vanlig på bedriften. De arbeiderne som hadde deltatt i studiearbeidet, fikk stadig større og større støtte fra de andre arbeiderne. Dette førte til at de sosialistiske arbeiderne på "Sandnessjøen Slip og Mekaniske Verksted" ble valgt til tillitsmenn og representanter for arbeiderne på bedriften.

I dag er forholdet det at 3 av 5 styremedlemmer i "Jern og Metall" ved "Sandnessjøen Slip og Mekaniske Verksted" er medlemmer av Sandnessjøen SUF. Med andre ord kan den sosialistiske delen av arbeiderne på bedriften utarbeide resolusjoner gjennom sine representanter. Det er nylig sent krav fra S.S.M.U. til LO om at Norge ikke skal melde seg inn i E.E.C. Likeledes holder de nå på å utarbeide en resolusjon som sier at majoriteten av arbeiderne på S.S.M.U. ikke ønsker et fortsatt NATO-medlemskap.

Akkurat dette å få de vanlige arbeiderne med på SUF-laga rundt omkring i Norge tror jeg er et ganske stort problem, vi greide det gjennom studiearbeid.

Det er også meget viktig at arbeiderne innen SUF er organisert, f. eks. som i Sandnessjøen i " Jern og Metall."

Kolbjørn

sekretær i Sandnessjøen SUF.

Massene er i besittelse av en grenseløs skaperkraft. De kan organisere seg og konsentrere seg om arbeidsplasser og arbeidsgrener hvor de kan la sine krefter komme til utfoldelse. De kan konsentrere seg om produksjonen i bredden og i dybden og skape stadig fler velferdstiltak for seg selv.

Mao Tse-Tung

SITUATIONEN FOR REVOLUTIONÆRT ARBEJDE I DANMARK

Først et lille historisk overblik. Efter anden verdenskrig fandtes der udover det almægtige socialdemokrati, som ledet Danmark ind i NATO, et kommunistisk parti, som dog allerede tidligt antog revisionistisk karakter, ikke mindst i sit program fra slutningen af 1940'erne, hvor man går bort fra proletariatets diktatur og bedyrer sin respekt for de danske "demokratiske" traditioner. Efter kontrarevolutionen i Ungarn i 1956 opstod der splittelse i DKP, som i 1958 medførte, at partiets formand Aksel Larsen forlod partiet. Larsen mente, at DKP ikke var "dansk" nok, ønskede at koncentrere sig om det parlamentariske arbejde, fremsatte parolen om "afrustning her og nu" og ønskede et nært samarbejde med socialdemokratiet. SF - som hans parti kom til at hedde - skulle være socialdemokratiets "samvittighed". I løbet af 1960'erne fik SF stor tilslutning, ikke mindst fra ungdommens side, som dels ikke havde oplevet Larsens optræden på højrefløjen i DKP, og som på den anden side følte afsky for DKP på grund af dets byråkratiske centralisme, dets økonomistiske dagskravspolitik, dets uengagerede holdning til den antiimperialistiske kamp og dets talentløse propaganda.

Efter parlamentsvalget i slutningen af 1966 indgik SF et nært samarbejde med socialdemokratiet. SF blev simpelthen socialdemokratiets støtteparti, og i det år, det "røde kabinet" herskede afslørede SFs reformisme fuldstændigt. Udenrigspolitikken blev skudt i baggrunden, den skattetekniske ændring, kildeskatten, blev gjort til et stort socialistisk nummer, og endelig godkendte SF-folketingsmedlemmerne loven om merværdioms. En venstrefløj rejste sig i SF mod Aksel Larsens linie, men venstrefløjen selv var mere enig om at bekæmpe Aksel Larsen og hans folk end om et klart nyt politisk grundlag. De gjorde sig ikke klart, at SFs fuldstændige udskridning i den praktiske politik blot var en helt klar konsekvens af dets revisionistiske ideologiske grundlag.

Sprængningen af SF i december 1967 skete på baggrund af et socialdemokratisk forslag om at inddrage en dyrtidsportion, som arbejderne havde aftalemæssig ret til. Seks SF-folketingsmedlemmer stemte imod, hvorefter regeringen gik af. På en kongres i SF sked på en organisatorisk sprængning, som førte til dannelsen af et nyt parti, Venstresocialisterne. Den manglende politiske klarhed viste sig i selve stiftelsessituationen, idet lederne for det nye

parti erklærede, at de f o r t s a t stod på SF-principprogrammets grundlag, men at de ønskede at opbygge et parti med "en ny stil", hvorved de mente, at partiet skulle være stærkt decentraliseret. VS fik ikke succes ved det følgende valg (ca. 55 000 mod SFs 170 000 - DKP fik dog kun 32 000). En ca 4000 blev medlemmer af venstre-socialistisk parti, og på partiets første kongres oplevede man to-talt kaos. Det tog således fem timer at få vedtaget dagsordenen, det meste af diskussionen var en debat om procedure og synspunkter, som bygge på et marxistisk grundlag blev mødt med stor mistænk-somhed i brede kredse indenfor partiet. Idag er situationen den, at partiet består af et utal af grupperinger, bl. a. trotskister (som indtil videre også dominere SUF trods indre splittelse mellem trots-kisterne selv), endvidere anarkister, hippies, New Left grupper, som dog indbyrdes er dybt uenige, folk, der er mest interesserede i gruppepsykologiske eksperimenter og endelig en gruppe faglige folk, som mere eller mindre er ved at blive radikaliserede.

Indenfor VS har en mindre gruppe marxister-leninister virket, bl.a. ved at agitere for proletariatets diktatur, for den demokratiske centralismes principper, for en klar klasselinie og for en forståelse for de leninistiske normer for partiliv. Både indenfor VS og udenfor VS, bl.a. blandt tidligere medlemmer af DKP, har der vist sig at være grobund for en marxistisk-leninistisk linie, og efter nøje at have studeret erfaringerne fra norsk SUFs arbejde og fra KFMLs arbejde i Sverige er vi nu nået så langt, at vi i løbet af september vil være i stand til at danne et marxistisk-leninistisk forbund i Danmark.

I danmark har vi imidlertid en særlig vanskelighed at slås med. Der findes allerede en lille organisatione, som hævder, at den bygger på marxismen-leninismen Mao Tse Tungs tænkning. Dens navn er Kommunistisk Arbejdskreds og ledes af Gotfred Appel. I lighed med de svenske venstreopportunisten "rebellerne" vender denne gruppe sig mod faglig kamp, imod interessekampen, og hævder, at i den antiimperialistiske kamp vil den danske arbejderklasse sikkert stille sig på imperialisternes side. Samtidig har KAK organiseret sig på den måde, at et medlemsmøde har valgt en ledelse på tre medlemmer for 5 - fem! - år, som så frit og diktatorisk i de fem år kan gøre, hvad de vil. Selv om KAK er meget isoleret, så identificeres den i vid udstrækning med marxismen-leninismen Mao Tse Tungs tænkning, hvilket naturligvis kan hæmme og forsinke vort arbejde.

På trods heraf er situation ganske gunstig for marxistisk-leninistisk virksomhed i Danmark. Der er stor utilfredshed med den af revisionisterne ledede vietnambevægelse, som har fulgt en zig zag kurs ligefra borgerlig pacifisme til hovedløse provokationer. Der er misnøje indenfor DKP med dets holdning til Frankrig og dets nylige tilslutning til Dubcek-teknokratiklikken i CS(S)R. Der er splid fra øverst til nederst i VS, hvilket uundgåeligt må føre til en polarisering, hvorved de bedste folk bevæger sig til venstre. Der er udbredt forståelse for den kinesiske kulturrevolution på trods af den kolossale hetz imod den. Der er blandt arbejderne voksende utilfredshed med de faglige pampere, uanset om disse er DKPere SFere eller socialdemokrater. Faren for mellem 50 000 til 100 000 arbejdsløse til vinter har skabt diskussioner på arbejdspladserne - og ikke mindst har det vietnamesiske folks praktiske bevisførelse for, at US-imperialismen er en papirtiger, givet brede kredse forståelse for, at det er muligt at besejre imperialismen. 1950'ernes pacifistiske modløshed er afløst af en aktiv holdning. Studenternes kamp for demokrati er under udfoldelse.

Med andre ord: Der er ikke alene grobund for en marxistisk-leninistisk organisation og på lang sigt et marxistisk-leninistisk parti, men det er også på høje tid, at en sådan linie manifesterer sig i dansk politik.

Vi vil nøje studere vore svenske og norske kammeraters erfaringer. Deres arbejde og rigtige politiske linie har været en stor inspiration for os i det arbejde, som nu er sat igang, og som foreløbigt har resulteret i to beskedne numre af vort blad "KOMMUNIST" og en løbeseddel til arbejderne på Københavns største skibsværft.

Benito Scocozza

"KOMMUNIST" Danmark

VS, Danmark

Bladet "KOMMUNIST"s adresse er: KOMMUNIST, c/o K. Jacobsen
Rørholmegade 22
København K
DANMARK

NB. Jeg håber 1. evt. 2. nummer kommer inden lejren slutter

. MAO - Tse - tung's tenkning

Kamerat Lin Piao gir en vurdering av MAO Tse - tung's tenkning i sitt forord til " Sitater fra formann MAO Tse - tung".

Kamerat MAO Tse- tung er vår tids største marxist Leninist.

Kamerat MAO Tse - tung har på genialt og skapende vis og over hele linjen tatt marxisme - leninismen i arv, fordvart den, utviklet den og ført den frem til en helt ny etappe.

MAO - Tse -tung's tenkning er marxisme - leninismen i den epoke da imperialismen går sitt fulstendige sammenbrudd i møte, og da sosialismen skroder fram mot en verdensomfattende seier. Den er et mektig ideologisk våpen i kampen mot imperialismen og et mektig ideologisk våpen i kampen mot revisjonismen og dogmatisme.

Kamerat MAO har tatt marxisme - leninismen i arv. Det vil si at han bygger fult ut på marx, Engels, Lenin og ~~Sax~~ Stalin's teori og praksis som vi finner i historien. For til burs å forstå MAO må vi derfor studere de andre store teoretikeres tenking. Særlig er det viktig å få helt klart for seg at grunnlaget for hele den vitenskapelige sosialisme ligger i Marx analyse av kapitalismen, der han viser at sosialismen og sosialismen er naturnødvendig. Et slikt grunnlagsstudium vil sette oss - de ledende kadrer i et framtidig marxistisk-leninistisk parti - i stand til å vise konkret hvorfor MAO's tenking er viktig ved bruk av eksempler fra dagliglivet.

Kamerat MAO har forsvart marxsisme - leninismen og utviklet den. Forsvaret viser seg særlig i den store polemikk mot de revisjonistiske og ny- revisjonistiske linjer og strømninger i de Sovjet - og Castro-tro partier og grupper over hele verden.

Utviklingen består i at MAO har gått ut fra de marxistisk - leninistisk teorier og den medfølgende praksis og utviklet den på genialt og skapende vis inn i den nåværende epoke med imperialismens forestående sammenbrudd.

Av spesiell viktighet i denne forbindelse er MAO's understreking av enhet mellom teori og praksis, særlig hans skrifter " Om praksis" og " Hvorfra kommer korrekte ideer". Et revisjonært part kan ikke vinne seier uten å beherske den revolusjonsteori, uten å være i besittelse av kunnskaper i historie, uten grundig forståelse av den praktiske bevegelsen. Mange historiske eksempler kan vise oss riktigheten av dette. Det mest aktuelle er eksemplet på hvordan det revolusjonære arbeidet i Norge i virkligheten blir hindret av et slikt parti som SF, og dette partiet er ikke i besittelse av noen av de egenskaper som MAO nevner.

Neste viktige punkter er MAO's kraftige understreking av hvor viktig det er å føre en masselinje og forholde seg riktig til massene. Gå ut til massene, finn ut hva massene vil, konsentrer de ideer og tanker som finnes blandt massene og arbeid i og blandt massene for disse ideer og tanker. Partiet skal lede massene uten å fjerne seg fra dem. Å klare dette krever ennøyaktig analyse avforholdene i massene, i våre egne rekker og i fiendens rekker. Fienden betyr de som tilhører borgerskapet og som står på borgerskapets side mot arbeiderklassen. At SF ikke på noen måte følger en masselinje i sitt ~~arbeid~~ arbeid, og ikke er istand til å føre et slikt arbeid annet en ved hjelp av marxist - leninister som i realiteten bekjempes av partiets ledelse, er en viktig grunn til at partiet hindrer det revolusjonære arbeid, til at marxist - leninistene ikke kan få utføre det de vil innenfor partiet.

Når det gjelder utvikling av marxisme-leninismen inn i epoken med proletariates diktatur over større og mindre områder vil vi vise til en grunnleggende artikkler av MAO som genialt behandler de spørsmål som dukker opp - "Om den korekte behandling av motsigelser innen folket". Denne artikkel forstås bedre hvis man har lest "Om motsigelser" som kom ut 20 år før.

I dette skrift analyserer MAO klassekampen under Sosialismen - under proletariats demokratiske diktatur. Klassekampen fortsetter under Sosialismen like fram til statens bortdøing og kommunisme. Men der oppstår også motsigelser innen folket. Disse siste må løses ved den demokratiske metoden, ved diskusjon og ved metoden : enhet - kritikk - enhet. I den siste tiden har denne teori og praksis gjort et enormt sprang fremover med den store proletariske kultur-revolusjon. Aldri før i Verdenshistorien har demokratiet omfattet så store deler av befolkningen. Ved hjelp av kulturrevolusjonen bringes menneskenes ideologi i samvar med utviklingen er produktivkreftene. Herved løses Kinas kommunistiske parti spørsmålet om forholdet parti-stat- og folk som Stalin ikke klarte å løse på en helt riktig måte. p.g.a. korrekt mellom motsigelsen mellom folket og fienden og motsigelsen innen folket p.g.a. han brukte administrative forordninger og byråkrati der Kineserne bruker massekamp.

Vi må forstå at hvert land har sine spesielle forhold som må analyseres, men vi må også forstå at marxismen-leninismen, MAO-Tse-tung's tenking, ved siden av å legge vekt på dette, inneholder mange almen-gyldige sannheter som gjelder i epoken da imperialismen går mot sitt endelige sammenbrudd. Videre finner vi i denne tenkning den metode som kan lede oss fram til en viktig analyse av dagens konkrete situasjon,

og til en riktig praxis av analysen. Dette viser seg ~~igga~~ idag i alle lag som følger marxsime- leninismen, MAO - Tse - tung's tenkning. Vi merker en stor framgang i arbeidet for sosialismen. Som Lien Piao sier : Når de brede masser først har fått tak på MAO Tse - tung's tehknin, vil den bli en utømmelig kilde som de kan øse av, og en enorm kraftig ånderlig atombombe.

KAMERATER LA OSS MED ENNÅ STØRRE STYRKE OG OPPMERKSOMHET STUDERE MAO - TSE - TUNG' S TENKNING.

Kritikk av artikkelen:

"Venstresosialisme og det 3dje standpunkt".

Det er viktig å kritisere SF. Dessverre mener jeg artikkelen er for lettvint, og mye av kritikken - slik den formuleres - er uberettiget. Forfatterne tar bare fatt i omtrent bare SFs prinsipp-program fra 1962, men jeg tror at de følelsesmessig bygger artikkelen på andre ting, og at den ville være uegnet til å få eldre SFere med i en debatt.

"Krig og fred"

Slik Lar og Ste argumenterer burde også følgende vært sitert: SF bekjemper nykolonialismen i alle dens former.....SF vil støtte de nye nasjonene i deres krav om kolonisystemets endelige opphør. Vi vil stå solidarisk med dem i deres kamp for politisk, økonomisk, sosial og kulturell frigjøring. Med respekt for disse nasjoners sjølråderett på alle områder vil vi i samsvar med deres egne planer og ønsker, fremme deres industrielle og sosiale utvikling."

Kritikken burde belyst at programmet bør sees som et opus der alle de retninger som dannet SF gav sine bidrag. Da er det unfair å trekke fram bare de dårlige sidene.

"FN"

Her kan andre sitater fra prinsipp-programmet trekkes fram som åpenbarer viktige forbehold i synet på FN. "Økende innflytelse fra de nøytrale land og avvikling av stormaktsblokkene vil bety den styrking av FN som er nødvendig for å gjøre organisasjonen til et mer effektivt redskap i fredens tjeneste. FNs ledende organer bør omdannes i samsvar med de forandringer i FNs sammensetting som de nye nasjoners inntreden fører med seg.----- China må få sin rett-

messige plass i FNs organer."

Jeg mener ikke at dette er mulig å tilføre FN makt til å stagge imperialismen, men at kritikk må være mere nøyaktig.

"Staten"

Det er riktig at programmet ikke gir et presist syn på staten. Men det er galt at programmet skulle mene at de vestlige demokratier opprinnelig var stater hevet over klassene. "Etterhvert - mer og mer.." må sees som en forverring av klassestaten.

Storkapitalen i Norge er yngre enn Stortinget, og klasseforholdene i Norge har vært forskjellige fra kontinentets, men utviklet seg. Derfor er det en viss fornuft i å si at storkapitalen har klart i stadig større grad å gjøre statsapparatet til et redskap for seg. Dermed er det ikke sagt noe om hvilke klasseinteresser staten tjente før. Artikkelforfatterne legger fram et for mekanisk syn på staten når de hevdes at enhver stat alltid har klassesdiktatorisk funksjon: Staten kan i helt spesielle faser oppnå uavhengighet i forhold til klassene, Se "staten og revolusjonen" side 49 øverst.

Planøkonomi.

Jeg synes denne kritikken har et utopisk og anarkistisk preg.

Mener forfatterne at et proletarisk klassesdiktatur kan starte med desentraliserte former?

Kritikken er også feilaktig i det programmet ikke taler om at offentlig (parlamentarisk) kontroll over ressursene er en garanti for sosialisme, det vil si en tilstrekkelig betingelse, men er en av flere betingelser.

Om å utvikle institusjoner etc

Også her viser artikkelen et litt for enkelt syn som tyder på en manglende interesse for envanlige forhold.

Kommunene har som alt minst 2 sider og det skulle være grei dialektikk å anta at iallfall noen kommunale institusjoner bærer i seg tendenser som kan utvikles og brukes i sosialistisk retning.

Trond

Den eneste metoden til å avgjøre spørsmål av ideologisk natur eller stridsspørsmål i folket er den demokratiske metoden, diskusjonsmetoden, metoden med kritikk, metoden med overtalelse og undervisning, og ikke en metode med tvang eller undertrykkelse.

(Mao Tse-Tung)

I dag er det aksjonsdag i Arendalsdistriktet. Det vil si at i dag får vi anledning til å drive massearbeid i de spesifikke forhold som hersker på denne kanten av landet. Vi mener da at det er særskilt viktig at alle kameratene på leiren har klart for seg de prinsipper som formann Mao trekker opp i sine verker om masselinja. Derfor trekker vi fram en del sitater og kommenterer dem med henblikk på aksjonene.

For det første må alle kamerater være klar over at "Folket og bare folket er den drivkrafta som skaper verdenshistorie." Det betyr at vi må få massenes tillit, for uten den vil vi ikke være i stand til å lede en bevegelse i folket fram til hovedstøtet mot kapitalen. Teorien om masselinja er den enhetlige teori om hvordan vi etablerer ei slik tillit.

Formann Mao påpekte i 1944 følgende:

"Skal en kunne holde et nært samband med massene, må en ta utgangspunkt i massenes behov og ønsker. Alt arbeid for å tjene massenes interesser må ta utgangspunkt i massenes behov og ikke i noe ønske fra en enkeltperson, hvor velmotivert det enn måtte være. Det er ofte slik at det objektivt i massene er tilstede et behov for visse omdannelser, men uten at massene selv subjektivt er klar over denne nødvendigheten."

Dette betyr for oss på sommerleiren at vi må legge vekt på å analysere de konkrete forhold i sørlandske byer og bygder, med henblikk på å finne ut om folks ønsker og behov i denne landsdelen. Hva er det som tynger folk, hvordan merker folk i denne landsdelen utbyttersamfunnet? Dette er det vår oppgave å finne ut, og det kan vi bare klare ved å ta kontakt med folk, ved å prate med dem.

"Enhver partikamerat må oppdras til kjærlighet til folket og til å lytte oppmerksomhet til folkemassenes stemme. Enhver partikamerat hvor han en befinner seg må lære seg opp til å knytte forbindelse med massene. Han må aldri stille seg over massene, men gå ut blant dem. Han må læres opp til å vekke massene og forhøye deres politiske bevissthet utfra det nivå de befinner seg på, og han må hjelpe massene til gradvis å organisere seg på grunnlag av fullstendig frivillighet og sette i verk alle viktige kamper som er i pakt med de indre og ytre vilkårene på den gitte tid og det gitte sted.

Det Formann Mao her understreker er at vi ikke må ta en nedlatende holdning til massene, tvert imot må vi oppdra oss til kjærlighet til massene, for "massene er de virkelig høytene". Vi kan lære

mye av massene, derfor må våre sanser være åpne for inntrykk, og vi må kunne systematisere det vi erfarer, for på den måten å kunne gå tilbake til massene for å høyne deres bevissthet om det samfunnet de lever i, det vil si høyne deres klassebevissthet. På den måten vil vi forbedre vår praksis, og gjøre SUF bedre skikket til å drive klassekamp i Norge i dag.

"Kommandering er en feilaktig metode i alt arbeid, for den ligger over det nivå som massenes politiske bevissthet er nådd fram til og krenker prinsippet om frivillig aksjon fra massenes side. Det er en sykdom vi kan kalle hodekulls opptreden. Våre kamerater må ikke gå ut fra at alt som er klart for dem, også er klart for massene. For å skaffe seg rede på om massene har forstått det og om massene er rede til å handle, må en foreta en undersøkelse ute blant massene. Dersom vi gjør slik, da vil vi kunne unngå kommandering. En feil under alle omstendigheter når det gjelder vårt arbeid, er også halehengspolitikken, som innebærer en ettersleping i forhold til massenes politiske bevissthet og som krenker det prinsipp at massene skal ledes på veien framover. Halehengspolitikken er et symptom på en sykdom som må benevnes baktunghet. Våre kamerater bør ikke tro at alt som de selv ikke skjønner, også er uforståelig for massene. Det forekommer meget ofte at de brede massene ligger et hestehode foran oss, og er ivrige etter å gå et skritt framover, mens våre kamerater ikke evner å opptre som deres ledere. Tvert imot kommer slike kamerater traskende i kjølvannet på visse tilbakeliggende elementer, fordi de i grunnen deler disse elementenes oppfatninger, som de feilaktig forveksler med massenes oppfatninger."

At vi ikke skal henge etter massene er et prinsipp som vi ber kameratene på leiren nøye merke seg. Med den kraftige radikaliseringa av det norske folket som vi har opplevd i sekstiåra, er det feilaktig å legge til grunn ei vurdering av den politiske bevisstheta blant massene som ikke er ført helt opp til i dag. "Ei konkret analyse av den konkrete situasjon er marxismen-leninismens levende sjel." Uten ei konkret analyse kan vi risikere å havne som haleheng til massene, og vi vil sikkert og visst ende på historias likhus.

"I hele vårt partis praktiske virksomhet må en riktig ledelse alltid bygge på prinsippet: "fra massene og ut til massene". Det innebærer: å sammenfatte massenes (enkeltstående og usystematiske) meninger og derpå gå ut i massene med dem (generalisert og systematisert som resultat av studieum) igjen, propagere dem og forklare dem, gjøre dem til selve massenes idéer slik at massene holder fast ved dem og setter dem ut i livet, og samtidig bruker massenes handling som prøve på at disse idéene er riktige. Deretter blir det på nytt

å sammenfatte massenes meninger om igjen og gå ut til massene med dem, slik at massene holder fast ved dem - og slik videre, om og om igjen i en endeløs spiral. Idéene blir på dette viset riktigere, mer livsnære og fullverdige for hver gang. Slik er den marxistiske erkjennelsesteorien."

Her er det nødvendig å merke seg at massenes handling skal vise dem at idéene er riktige. Vi er materialister, og som materialister understreker vi teoriens avhengighet av praksis. Vi legger vekt på at praksis er grunnlaget for teorien og at teorien på si side tjener praksis. Dette gjelder også i vårt forhold til massene.

La oss så gå sammen om å anvende Mao Tse-tungs teori om masselinja på norske forhold.

*

I GÅRSDAGENS DEBATT OM KUNST OG POLITIKK BLE DET VIST ET SKOLEEKSEMPEL PÅ HVORDAN MAN SKAL BRUKE MAO TSE-TUNGS TENKNING I DEN AKTUELLE DEBATTEN. VI GJENGIR DERFOR DET ANSJELDENDE SITATET:

"Litteratur- og kunstkritikken har to kriterier, ett politisk og ett kunstnerisk. Hvordan er så det innbyrdes forhold mellom dem? En kan like lite sette likhetstegn mellom politikk og kunst som mellom allmenn verdensanskuelse og metodene i den kunstneriske skapingsprosess og kunstkritikken. Vi avviser så vel et abstrakt, absolutt uforanderlig politisk kriterium, som et abstrakt, absolutt uforanderlig kunstnerisk kriterium. Enhver klasse i et hvilket som helst klassesamfunn har sine særegne kriterier - både politisk og kunstnerisk. Men enhver klasse i ethvert klassesamfunn stiller alltid det politiske kriteriet i første rekke og det kunstneriske i annen rekke..... Vi for vår del krever enhet mellom politikken og kunsten, enhet mellom innhold og form, enhet mellom det revolusjonære politiske innholdet og en mest mulig fullkommen kunstnerisk form. Kunstverker uten en tilstrekkelig høy kunstnerisk form får ingen virkning, samme hvor progressive de er politisk. Derfor vender vi oss altså på den ene side mot kunstverker som inneholder feilaktige politiske synsmåter, og på den annen side mot tendensen til å skrive "plakat- og slagordstil", som vel inneholder riktige politiske synsmåter, men som er meget svake kunstnerisk. I litteraturen og kunsten må vi da føre en tofrontskamp."

"Tale på Jenan-konferansen om litteraturen og kunsten".

REFERAT FRA MØTET OM DET ANTI=IMPERIALISTISKE ARBEIDET.

Arild ... innleda om Vietnamarbeidet.

Han skisserte opp det arbeidet som har vært gjort. Solidaritetskomitten før og etter "splittelses"-landsmøtet høsten -67. Han pekte på at det som er blitt kalt "SUF-kuppet" i komitten i virkeligheten var en demokratisering av organisasjonen: Fra å være en organisasjon der det styrende toppsjiktet hindra effektiv virksomhet utvikla Solidaritetskomitten seg til å bli en organisasjon der de aktive i FNL-arbeidet også fikk den virkelige makta i organisasjonen.

Videre påpekte han at hovedmotsigelsen i Norge i dag er motsigelsen mellom arbeid og kapital, mens den i verdensmålestokk er motsigelsen mellom USA-imperialismen og de undertrykte folka (kamerat Lin Piao). Det ville være feilaktig å gjøre Solidaritetskomitten til en bevegelse som skal bekjempe imperialismen generelt, ettersom Vietnam i dag er hovedslagmakta for kampen mellom USA-imperialistene og de undertrykte folka. I forbindelse med arbeidet nevnte han et farlig feilgrep en kunne gjøre seg skyld i, nemlig ved mekanisk å overføre kamerat Lin Piaos tese om hovedmotsigelsen i verden til norske forhold, slik at en fornekte motsigelsen mellom arbeid og kapital i Norge og unnlater å drive revolusjonær virksomhet i Norge fordi den norske arbeider skal være en "utbytter av de undertrykte folka" og "borgerliggjort".

I sitt innlegg la ikke Åsmund så stor vekt på å referere hvilket arbeid "Norge ut av NATO" til nå hadde drevet, men meinte det var mye viktigere å få en debatt om strukturen i komiteen og det planlagte landsmøtet.

Skulle ledelsen av "Norge ut av NATO" fortsatt bestå av en krets kjente kvinner og menn, ville anti-NATO arbeidet dø ut. begrunnet dette med erfaringene fra Vietnam-arbeidet. Det var nå heilt nødvendig at SUF'ere over heile landet tok initiativet i dette arbeidet.

Landsmoterepresentasjonen fra de ulike komiteene måtte bygge på antall underskrifter som var samlet. Med den nåværende ordninga vil f. eks. Stavanger med 39 underskrifter og ingen aktivitet få rett til 10 representanter, mens Arendal med langt flere underskrifter og stor aktivitet vil få fem.

Gruppediskusjonene etterpå kom stort sett til å dreie seg om de ulike erfaringene som SUF'erne hadde gjort i Vietnamarbeidet

Det blei reist kritikk mot debattopplegget, først og fremst fordi gruppene ikke var stilt konkrete spørsmål som skulle besvares. Kanskje var også problemstillinga - "det anti-imperialistiske arbeidet" - formulert for generelt til at det kunne bli en konkret debatt om de vesentlige problemene.

Til slutt må vi beklage at nummeret er befengt med en rekke forvirrende trykkfeil pga manuskriptene. Se rettelse.

DE SOM ØNSKER Å MELDE SEG PÅ TIL SVENSKA CLARTES
SOMMERLEIR; MÅ GJØRE DETTE FØR UTGANGEN AV TORS DAG.

Forøvrig vil vi takke JØRGEN [redacted], JON [redacted], INGVILO
[redacted] og NORMA [redacted] for det arbeid de har nedlagt i avisa.

Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og selvkritikk.
Vi kan kvitte oss med dårlige vaner og beholde de gode.

RETTELSER.

side 9, 14. linje nedenfra: Aldri før i verdenshistorien..... skal lyde: Aldri før i verdenshistorien har demokratiet omfattet så store deler av befolkningen. Ved hjelp av kulturrevolusjonen bringes menneskenes ideologi i samsvar med utviklinga av produktivkreftene. Herved løser KKP spørsmålet om forholdet parti/stat som folk som Stalin ikke klarte å løse på en helt riktig måte da han ikke hadde en korekkt linje i spørsmålet om motsigelser mellom folket og fienden og motsigelser i folket, og han brukte administrative forordninger og byråkrati der kineserne bruker massekamp.

side 8, 3. avsnitt nedenfra, 7. linje nedenfra: Særlig er det viktig..... skal lyde: Særlig er det viktig å få helt klart for seg at grunnlaget for hele den vitenskapelige sosialisme ligger i Marx analyse av kapitalismen, der han viser at sosialismen og sosialismens seier er naturnødvendig.

Redaksjonen vil forøvrig beklage de andre trykkfeilene som helt sikkert er i dette nr, og den håper at leserne ser over med dette. Det skal bli bedre i morgen.

* A R B E I D E R T I L A R B E I D E R *

Vi er av samme ætt. Og samme kår.
Vi høster alltid mindre enn vi sår,
så lenge det er fienden som rår.

Vi er av samme ætt. Og i vårt hat
til borgerdømmets råtne fortidsstat
er vi fullkomment like, kamerat.

Vi er av samme ætt. Den samme hel
vil trampe både dig og mig ihjel
såsant vi taper trossen i vår sjel.

Vi er av samme ætt. Og samme tro
Fra hjertet ditt til mitt en drøm
slår bro,
en drøm om landet der vårt folk
skal bo

engang når ørkenen er tilbakelagt
og vi er sterke som vår overmakt
og alt skal bli som vi har forutsagt!

Nuvel - hvad så, om jeg er kommunist,
du tranmælit og han er sosialist?
For frender, frender er vi dog til
sist.

Så still dig ved min side, kamerat.
Nu gjelder det å slåss for hus og mat
og ikke nøie sig med vakkert prat.

Et pust i bakken - var det så de sa?
Den fete trenger kanskje puste ja,
men ikke den som daglig magrer a'.

Nu gjelder det å verge våre hjem,
ja våre barn og kvinner imot dem
som plyndrer flittig, der de rykker frem.

Hvis ikke vi blir enige om det,
da kan vi snart begynne alle tre
å pelle filler, eller gå og be.

Og vi har frender rundt i alle land.
De roper: kjemp så trossig dere kan,
så hjelper dere oss å holde stand.

Det ropet høres over alle hav.
Fra himmelskraperbygg og gruvens
grav

flyr over jorden dette enkle krav.

Fra dem som sliter med det svarte muld
og dem som maler storbykvernens gull,
fra hytte, murstensgård og fangehull.

Hør brølet fra den gule Kinamann:
Nu vil han råde i sitt eget land!
O City se - imperiet står i brand.

Så la oss svare vi som Russlands frie menn:
Vi er av samme ætt. Til kamp for den!
Og uten vakling, uten "om" og "men".

*

Rudolf Nilsen